

WYROK TRYBUNAŁU

(trzeciej izby)

z dnia 24 czerwca 2004 r.

w sprawie C-269/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej ⁽¹⁾*(Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Nieprzetrasponowanie w wyznaczonym terminie dyrektywy 98/24/WE — Ochrona zdrowia i bezpieczeństwa pracowników — Ryzyko związane ze środkami chemicznymi w miejscu pracy)*

(2004/C 217/04)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-269/02, Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: D. Martin) przeciwko Republice Francuskiej (pełnomocnicy: G. de Bergues i C. Lemaire oraz C. Bergeot-Nunes), mającej za przedmiot żądanie stwierdzenia, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/931/EWG) (Dz.U. L 131, str. 11), a w każdym razie nie informując Komisji o tych przepisach, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, pełniący funkcję prezesa trzeciej izby, R. Schintgen i K. Schiemann (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 24 czerwca 2004 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 98/24/WE z dnia 7 kwietnia 1998 r. w sprawie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników przed ryzykiem związanym ze środkami chemicznymi w miejscu pracy (czternasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/931/EWG), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 14.9.2002 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(drugiej izby)

z dnia 1 lipca 2004 r.

w sprawie C-295/02 (wniosek Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Gisela Gerken przeciwko Amt für Agrarstruktur Verden ⁽¹⁾*(Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania i kontroli odnoszący się do niektórych wspólnotowych systemów pomocy — Rozporządzenia (EWG) nr 3887/92 i (WE) nr 2419/2001 — Wnioski o przyznanie pomocy na zwierzę — Nieprawidłowości — Obniżenie wysokości pomocy — Art. 2 ust.2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 — Retroaktywne stosowanie przepisu mniej restrykcyjnego)*

(2004/C 217/05)

(Język postępowania: niemiecki)

(Tłumaczenie robocze; tłumaczenie ostateczne zostanie opublikowane w „Zbiorze Orzeczeń Trybunału”)

W sprawie C-295/02, której przedmiotem jest skierowany do Trybunału na mocy art. 234 WE przez Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht (Niemcy) wniosek o wydanie, w ramach zawisłego przed tym sądem sporu między Gisela Gerken a Amt für Agrarstruktur Verden, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 391, str. 36), art. 4, 53 i 54 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327, str. 11) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, str. 1), Trybunał (druga izba), w składzie C. W. A. Timmermans, prezes izby, J.-P. Puissochet i R. Schintgen, F. Macken (sprawozdawca) i N. Colneric, sędziowie, rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: M.-F. Contet, główny administrator, wydał w dniu 1 lipca 2004 r. wyrok zawierający następujące rozstrzygnięcie:

Art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich winien być interpretowany w taki sposób, aby w przypadku wniosku o przyznanie pomocy na zwierzę będącego w zakresie właściwości czasowej rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe